

[Bjørn Elmquist]

nogle kommentarer til det forhold, at man i den parlamentariske forsamling ikke agter at modtage repræsentanter for det parlament i Tyrkiet, som ventes valgt den 6. november?

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Hr. Steen Folke spørger først, om ikke der kan gøres andet. Regeringen er indstillet på at intervenere over for de tyrkiske myndigheder enten direkte eller indirekte gennem relevante internationale organisationer i tilfælde, hvor vi tror det kan gavne sagen, det vil sige de mennesker, som enten er udsat for eller som trues af uacceptable overgreb.

Jeg kan videre oplyse, at regeringen allerede har forsøgt at få bekræftet eller afkræftet de forlydender, der er om forholdene i Diyarbakir. Vi har endnu ikke, som jeg sagde det, kunnet få bekræftet forlydenderne, men vi arbejder fortsat på det, og hvis det skulle vise sig muligt at få bekræftet disse forlydender, så er regeringen villig til at overveje en henvendelse til de tyrkiske myndigheder, eventuelt sammen med andre nærstående lande, men det forudsætter naturligvis, at vi kan få bekræftet de forlydender, der er tale om.

Hr. Bjørn Elmquist spørger, om tyrkerne trækker sagen i langdrag. Det har vi ingen grund til at tro. Det næste punkt i proceduren, altså den mundtlige høring, der bliver nævnt, vil antagelig finde sted i november eller december. Når det har trukket lidt ud i forhold til, hvad man tidligere troede var muligt, så skyldes det, at den tyrkiske regerings juridiske chefrådgiver, som skal procedere sagen i Strasbourg, er blevet alvorligt syg, og det kan altså være forklaringen på, at der har været lidt kommunikationsvanskeligheder.

Jeg har på nuværende tidspunkt ingen kommentarer til den udtalelse, der kom fra Europarådet i sidste uge.

Steen Folke (VS):

Ministeren siger, at man gerne vil henvende sig ad forskellige kanaler i de tilfælde, hvor man mener, det kan gavne sagen, og det synes jeg er udmærket. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at jeg tror ikke, der er tvivl om, at det internationale pres, som bl. a. kommer til udtryk ved, at den ene eller den anden regering fra andre europæiske lande

henvender sig direkte, i en lang række tilfælde vil øge presset på generalerne og derved hjælpe de mennesker, som bliver reelt undertrykt i Tyrkiet.

Jeg er glad for, at ministeren siger, at hvis man kan få bekræftet de forlydender, som ministeren også har hørt, om forholdene i militærfængslet i Diyarbakir, så vil man overveje en direkte henvendelse til den tyrkiske regering, eventuelt sammen med andre. Det er sådan set det, jeg beder om.

På den anden side må jeg sige, at jeg håber ikke, det skal forstås sådan, at hvis generalerne undlader at medvirke til opklaring af, om begivenhederne faktisk har fundet sted, så kan det forhindre, at den danske regering m. fl. henvender sig. Generalerne har jo, som hr. Bjørn Elmquist nævnte, ikke altid været særlig samarbejdsvillige med hensyn til at give oplysninger, og man kan ikke ligesom give dem vetoret. Hvis de nægter at bekræfte eller afkræfte noget som helst, så kunne man sige: nå, men så klarer de frisa. Sådan håber jeg ikke de kan komme ud af det, og jeg håber ikke, at ministerens udtalelse skal forstås på den måde. En klargøring heraf vil jeg være glad for.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg kan berolige hr. Steen Folke med, at min udtalelse ikke skulle forstås på den måde.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1

2) Til *industriministeren* af:

Emmert Andersen (CD):

»Hvad vil ministeren gøre for at sikre, at der ikke i fremtiden kan indgås prisaftaler, der hindrer fri konkurrence på det danske benzinmarked?«

Skriftlig begrundelse

I Ekstra Bladet den 23., 24., 26. og 27. september hævdes det, at de 7 multinationale olieselskaber, som opererer på det danske marked, har indgået detaljerede aftaler om prisfastsættelse.

Dette rejser tvivl om effektiviteten af den hidtidige indsats fra monopoltilsynets side.